

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 16 0 К 001897 23 Кж
Бања Лука, 17.3.2023. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осумњичених Б.К. и И.К., због кривичног дјела убиство из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске, а осумњиченог И.К. и у вези са чланом 38. истог закона, одлучујући о жалбама бранилаца осумњичене Б.К., адвоката М.П. из Б.Л. и осумњиченог И.К., адвоката Н.Т. из Б.Л., изјављеним против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 001897 23 Кв 3 од 03.3.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 17.3.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених Б.К. и И.К., изјављене против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 001897 23 Кв 3 од 03.3.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Приједору број 16 0 К 001897 23 Кв 3 од 03.3.2023. године, продужен је притвор против осумњичених Б.К. и И.К., против којих се спроводи истрага због кривичног дјела убиство из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), а осумњиченог И.К. и у вези са чланом 38. истог закона, за још 2 (два) мјесеца, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже до 05.5.2023. године.

Притвор је продужен из разлога одредбе члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци осумњичене Б.К., адвокат М.П. из Б.Л. и осумњиченог И.К., адвокат Н.Т. из Б.Л.

Бранилац осумњичене Б.К. је жалбу изјавио, како наводи, из свих законских разлога, са приједлогом да се рјешење укине и осумњичена пусти на слободу, док је бранилац осумњиченог И.К. жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се рјешење укине и осумњичени пусти на слободу или преиначи и према осумњиченом одреди мјера забране напуштања мјеста пребивалишта.

У основи, аргументима из жалби се указује на битне повреде одредба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) и к) ЗКП РС. Оспорава се правилност и ваљаност разлога датих за постојање основане сумње да су осумњичени починили дјело за које се терети, као и постојање посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, по којем је притвор продужен.

Испитујући побијано рјешење, жалбе и спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани приговори из жалби бранилаца осумњичених, којима се указује на повреду права на одбрану и тиме почињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Наиме, на рочишту за изјашњење о приједлогу за продужење притвора, које је одржано пред првостепеним судом дана 03.3.2023. године, у смислу одредбе члана 196. став 2. ЗКП РС, одбрана осумњичених се изјаснила на околности разлога због којих је тужилац предложио продужење притвора. Осим тога, са аспекта права на одбрану, у смислу одредбе члана 55. став 2. ЗКП РС, која регулише права браниоца да прегледа списе и документацију, жалба не указује да је одбрани ускраћено ово право, већ садржи само тврдњу да одбрани, уз приједлог за продужење притвора, нису достављени докази. Такву обавезу, супротно тврдњама жалби, не прописује цитирана одредба, већ обавезу достављања суду (судији за претходни поступак, судији за претходно саслушање) доказа битних за процјену законитости притвора, ради обавјештавања браниоца. Ради тога су неосновани приговори изнесени у жалбама о наведеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС и повреди права на одбрану.

У односу на вријеме достављања приједлога за продужење притвора, у смислу одредбе члана 196. став 3. ЗКП РС, побијано рјешење је дало ваљане разлоге (страна 7. пасус 5), из којих јасно произилази, као и из стања списка, да су браниоци благовремено од стране суда обавјештени о одржавању рочишта за изјашњење по том приједлогу, и тиме је одбрани омогућено адекватно вријеме за припрему одбране. То потврђује и чињеница да се одбрана, у смислу одредбе члана 196. став 6. ЗКП РС, изјаснила по приједлогу за продужење притвора, на рочишту пред првостепеним судом дана 03.3.2023. године. Ради тога су, са аспекта права на одбрану, без основа приговори браниоца осумњиченог И.К., који се односе на начин достављања приједлога за продужење притвора (путем е mail-а, без верификованог дигиталног потписа).

Надаље, нису основани аргументи жалби, којима се упушта у оцјену садржине образложења приједлога за продужење притвора од 28.02.2023. године, тврдњом да је исти „непотпун и паушалан“, и тиме неоснован. Наиме, само образложење приједлога није подлога за продужење притвора, већ је обавеза суда да, одлучујући о приједлогу изврши оцјену доказа на којима се приједлог темељи, те након њихове оцјене утврди да ли из тих доказа произилази основана сумња да су осумњичени починили кривично дјело за које се терете. Управо на такав начин је поступио првостепени суд доносећи побијано рјешење, кроз анализу материјалних доказа прибављених на лицу мјеста приликом увиђаја и исказа

бројних, поименично наведених свједока (страна 3., 4. и 5.), као непосредних очевидаца критичног догађаја, али и свједока који имају посредна сазнања у вези са дјелом и околностима извршења, као и оним околностима који су претходиле његовом извршењу.

Слиједом наведеног, нису основани ни они аргументи из жалби бранилаца осумњичених, којима се оспорава правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за постојање основане сумње да су осумњичени починили кривично дјело убиство из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. КЗ РС, а осумњичи И.К. и у вези са чланом 38. истог закона, у виду подстрекавања осумњичене Б.К. да изврши предметно кривично дјело.

Ради тога су без основа приговори из жалби бранилаца осумњичених, којима се, у једном дијелу указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама и тиме почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, а у другом оспорава правилност такве оцјене и ваљаност датих разлога за постојање основане сумње да су осумњичени починили кривична дјела за која се терете, као законског услова примјене мјере притвора у смислу одредбе члана 197. став 1. ЗКП РС.

Надаље, у овој фази поступка, када се утврђује основаност притвора, нема мјеста приговорима из жалбе браниоца осумњиченог И.К. којима се оспорава правна квалификација дјела, тврдњом да се ради о кривичном дјелу убиства из члана 124. став 2. КЗ РС (учињено под особито олакшавајућим околностима), као ни за тврдње жалбе браниоца осумњичене Божане Ковачевић, о припадајућем праву на одбрану.

Приговорима жалби се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, у погледу постојања посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Наиме, у побијаном рјешењу су правилно образложене чињенице које се односе на начин и околности извршења кривичног дјела за које се осумњичени терете у повезаности са чињеницама које се односе на поремећене међусобне односе између осумњичених и оштећеног, те чланова његове породице у вези са неријешним имовинскоправним питањима, а због којих је раније више пута (шест пута) интервенисала полиција, како то потврђују службена лица која су по пријави излазили на лице мјеста.

Наведене околности и по оцјени овог суда представљају нарочите околности које оправдавају бојазан од понављања дјела, чиме је остварен притворски разлог предвиђен одредбом члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Утврђујући да је неопходно да се против осумњичених притвор продужи, у побијаном рјешењу је дато образложење за став одбране о примјени мјера забрана, ради чега је изнесени приједлог браниоца осумњиченог И.К., да се притвор замјени мјерама забрана, неоснован.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић